

РЕШЕНИЕ

№ 4568

гр. София, 04.02.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 80 състав, в
публично заседание на 22.01.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Виржиния Петрова

при участието на секретаря Цветелина Заркова, като разгледа дело номер **6929** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 19ж от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по искова молба от Сдружение „Българска федерация по водомоторен спорт“-ЕИК-115198101, представлявано от Т. Р. Х., срещу Министерство на земеделието и храните, чрез ръководителя на УО на ПМДР 2014-2020, с искане да бъде осъдено да заплати част от вземането-сумата от 500.00лв., което ищецът има спрямо ответника, цялото в размер на 7 450 лв., представляващо дължима и неплатена част от договорената безвъзмездна финансова помощ по административен договор №МДР-ИН-01-27/28.09.2022г., ведно с начислената лихва върху главницата, считано от датата на депозиране на исковата молба до окончателното плащане на задължението.

Наведените твърдения са както следва:

На 28.09.2022г. между МЗХ чрез ръководителя на УО на ПМДР 2014-2020 и Сдружение „Българска федерация по водомоторен спорт“ като бенефициент е сключен административен договор №МДР-ИН-01-27, по силата на който ръководителят на УО на ПМДР се задължава да предостави на бенефициента безвъзмездна финансова помощ за изпълнение на проект BG14MFOR001-4.096-0001 с наименование „Национален събор на морските приключения и рибата“ в размер на 52 950 лв. представляващи 100% от одобрената инвестиция, от които 85% в размер на 45007.50 лв. се осигуряват от ЕС чрез Европейския фонд за морско дело и рибарство и 15% в размер на 7 942.50 лв. от държавния бюджет на Р България. Същият проект следвало да се осъществи от 28.09.2022г. до 28.09.2023 г., но не по-късно от 30.11.2023г. като срокът тече от датата на подписване на договора.

В изпълнение на задълженията си Сдружение „Българска федерация по водомоторен спорт“ е

изготвило проектното си предложение и на 25.04.2023г. е депозирало в ИСУН документацията по проведения избор на изпълнители. Твърди се, че от този момент е започнал да тече 20-дневен срок, в който УО на ПМДР е следвало да извърши последващ контрол за законосъобразност на проведените процедури, което било предпоставка за сключване на Допълнително споразумение към административния договор, от което зависело отчитането и плащането на проекта. На 25.08.2023г. било подписано Допълнителното споразумение.

На 29.08.2023г. Сдружение „Българска федерация по водомоторен спорт“ депозирала искане за окончателно плащане за сумата от 52 950.00лв. ведно с документите за верифициране на разходите. От Ръководителя на УО на ПМДР били изисквани допълнително документи, последният от които бил входиран на 24.10.2023г.

С Решение за установяване на наличие на нередност от 17.01.2024г. постановено по повод постъпил сигнал за нередност, е определено финансовото изражение на нередността, а именно 7 450.00лв.

На 07.02.2024г. Сдружението получило сума в размер на 45 500.00 лв.

Ищецът твърди, че поради неизплащане на субсидията се е наложило да получи заем с цел обезпечаване изпълнението на проекта, за което е сключен Договор за заем от 15.05.2023г. Определен бил и срок за връщане на заемната сума в размер на 19 000.00лв., а именно 18.08.2023г.-моментът на отпускане на безвъзмездната финансова помощ по процесния административен договор. Заемодателят-„Клуб 4x4 А.“ начислил на ищеца неустойки в размер на 11 105.00лв. Размерът на така посочената неустойка се претендира като пряка имуществена вреда, причинена от ответника.

В съдебно заседание ищецът редовно призован, не се явява и не се представлява.

Ответникът Зам.министър на земеделието и храните и Ръководител на УО на ПМДР чрез юрк. П. моли за отхвърляне на иска, поради недоказаност. Претендира разноси по делото.

Въз основа на така приетата фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Искът е на основание чл.19ж от АПК за неизпълнение на административен договор и е допустим. Разгледан по същество, искът е неоснователен.

Съдът в настоящият състав намира, че Договор № МДР-ИН-01-27/28.09.2022г. е административен по смисъла на чл. 19а, ал. 1 АПК. Той притежава основните характеристики на административните договори:

- едната страна е административен орган. Съгласно § 1, т. 1 от ДР на АПК, административен орган е органът, който принадлежи към системата на изпълнителната власт, както и всеки носител на административни правомощия, овластен въз основа на закон, включително лицата, осъществяващи публични функции, и организациите, предоставящи обществени услуги.

- съдържанието (цялото или основна част) на договора е определено предварително и едностранно от органа. Административният орган предварително е представил на евентуалните съконтрахенти типовия вариант на договора, в който част от съдържанието е императивно. При сключването на договора, в голям брой случаи, кандидатите се конкурират помежду си спрямо един или няколко от основните елементи по договора, но това не е задължително. В хода на изпълнението на договора страната, публичноправен субект, осъществява предварителен, текущ и последващ контрол по своя инициатива, което изключва приложението на гражданскоправните разпоредби, регулиращи правоотношенията между равнопоставени субекти. Реално правоотношенията се развиват само по правилата на административното производство и имат свой материалноправен „аналог“ – напр. плащане, прекратяване на договора при установяване на нарушения, и др.;

- основната цел при сключването и изпълнението на договора е защита на „значим обществен

интерес“ – целта на договора е постигане на благо, на положителен резултат от който се ползва част или цялото общество (здравеопазване, култура, сигурност, териториално обслужване). С договора, който административният орган има право да сключи с частноправен субект с предоставяне на финансов или материален ресурс, макар субектът да получава лично благо, той го трансформира в обществено, публично благо, което се предоставя на обществото и служи за задоволяване на определен публичен интерес. Договорите от вида на процесния се сключват в изпълнение на държавната политика и се явяват законово основание, чрез което се охраняват определени обществени интереси.

Договорът, предмет на настоящия спор, изцяло съответства на определението на чл.19а, ал. 2 АПК. Съгласно чл. 19ж, ал. 1 и ал. 2 от АПК, споровете относно неговата действителност, изпълнение, изменение или прекратяване се решават от компетентния административен съд по реда на дял трети от същия кодекс.

Както беше посочено по-горе, споровете във връзка с изпълнението на административните договори са подчинени на разпоредбите на дял III АПК, т. е. административният договор е приравнен на индивидуален административен акт и като такъв, съдът следва да съблюдава изпълнението на императивните изисквания за действителност на същия, съобразно чл. 146 и сл. АПК. Съдът приема, че е сезиран с иск за осъждане на ответника за заплащане на сума в размер на 500.00лв., представляваща дължима сума по сключен административен договор ведно с начислена лихва върху главницата от датата на депозиране на исковата молба до окончателното изплащане на задължението. Договорът е сключен в изискуемата писмена форма за действителност, съгласно чл. 19а, ал. 2 АПК, като съдържа – страните, които го сключват, предмета на договора, дата на сключване и подписи на страните. Поради това, същият е действителен и е породил правните последици, които са били целени с неговото сключване. Систематичното тълкуване на разпоредбите на чл. 19г и чл. 19ж, ал. 2 АПК показва, че винаги административният договор подлежи на изпълнение от момента на сключването му. След като договорът е породил своето правно действие и ищецът е изпълнил задължението си да преведе сумата за финансово подпомагане, за ответника се е породило задължението да реализира проекта съобразно посоченото от него във формуляра за участие – неразделна част от договора и да представи съответните отчети за изпълнението.

От доказателствата по делото се установява, че процесният административен договор е сключен на осн.чл.24, ал.1, и чл.37, ал.3 от ЗУСЕФСУ и във връзка с оценителен доклад, рег.индекс №93-4179 по Процедура BG14MFOP001-4.096-0001, Мярка 3.1“Развитие на нови туристически продукти и атракции, одобрен от РУО на ПМДР 2014-2020. В т.3 от Договора е посочено, че проект BG14MFOP001-4.096-0001 с наименование „Национален събор на морските приключения и рибата“ е в размер на 52 950 лв. представляващи 100% от одобрената инвестиция, от които 85% в размер на 45007.50 лв. се осигуряват от ЕС чрез Европейския фонд за морско дело и рибарство и 15% в размер на 7 942.50 лв. от държавния бюджет на Р България. Същият проект следвало да се осъществи от 28.09.2022г. до 28.09.2023 г., но не по-късно от 30.11.2023г. като срокът тече от датата на подписване на договора.

Относно неизплатената част в размер на 7 450.00лв. представляващо неплатена част от безвъзмездна финансова помощ от сключения договор, същата са установени и документирана в Решение за наличие на нередност №МДР-СД-01-3 от 17.01.2024г., издадено на осн.чл.14 от Наредба за администриране на нередности по Европейските структурни и инвестиционни фондове. Тази сума представлява нередни разходи в нарушение на чл.16 и чл.78 от Общите условия по процедура BG14MFOP001-4.096-0001. В Решението е констатирано, че разходите не следва да се верифицират поради непредставяне на доказателствен материал, а това е основание

за неverifiedиране на разходи по чл.64, ал.1 от ЗУСЕФСУ.Неverifiedирането на тази сума не е резултат от извършени от Управляващият орган на програмата съществени нарушения на договора, а е резултат от неизпълнение на част от задълженията на ищеца по АДПБФП-недоказано изпълнение на дейност.

Недоказано е и твърдението на ищеца, че МЗХ виновно не е изпълнило свои задължения по сключения договор.Безвъзмездната финансова помощ се предоставя от РУО с административен договор или заповед.Няма нормативно задължение, нито нормативно определен срок за сключване на допълнително споразумение за изменение и/или допълнение на сключения административен договор.Сключването на допълнително споразумение зависи от изпълнението на определени условия и става след преценка на процедурата по сключване на договор с изпълнител от страна на бенефициента.Плащанията се извършват след пълна проверка на изпълнението на задълженията на бенефициента и няма забава в изпълнението на задълженията на МЗХ при изпълнение на АДПБФП.Още повече, че е издадено надлежно Решение за установяване на наличие на нередност №МДР-СД-01-3/17.01.2024г.

Неоснователно е и твърдението, че ищецът е претърпял реално загуби в размер на 11 105.00лв., представляващи неустойка за неизпълнение на договор за заем, сключен с цел обезпечаване на проекта до изплащане на помощта на 04.06.2023г.Представляващият Сдружение „Българска федерация по водомоторен спорт“ на етап кандидатстване по процедурата е подписал декларация Приложение Б1, с която е декларира, че към момента на подаване на проектното предложение притежава наличен финансов капацитет и може да осигури финансов ресурс, с който да изпълни проектното предложение като е посочил конкретно източника на финансиране-„Собствен ресурс“.Обстоятелството за финансов ресурс подлежи на оценка на етап „Проверка за окомплектованост на всички изискуеми документи“.непредставянето на финансов ресурс води до отхвърляне на проектното предложение, което в случая не е направено на основание подписаната декларация.Също така съгласно чл.2 от Общите условия по процедура BG14MFOR001-4.096-0001: „Бенефициентът трябва да осигури изискуемия административен, финансов и оперативен капацитет за пълното и точно изпълнение на проекта и предвидените дейности във ФК.Управляващият орган не се намира в договорни отношения с изпълнителите на Бенефициента във връзка с изпълнение на проекта.Бенефициентът носи цялата отговорност по изпълнението/неизпълнението на задълженията по договора.

Предвид установеното по делото, Съдът намира така депозираната искова молба за неизпълнение на административен договор за неоснователна и недоказана в цялост.

С оглед изхода на спора заявеното от ответника искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение се явява основателно. Съдът следва да осъди Сдружение „Българска федерация по водомоторен спорт“-ЕИК-115198101, представлявано от Т. Р. Х., да заплати на МЗХ, направените по делото разноси, а именно – юрисконсултско възнаграждение определено съобразно разпоредбата на чл. 78, ал. 8 от ГПК във връзка с чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ във връзка с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, субсидиарно приложими на основание чл. 144 от АПК, в размер ми на основание чл. 144 от АПК, в размер на 185.00 евро.

Водим от гореизложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, 80-ти състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ искова молба от Сдружение „Българска федерация по водомоторен спорт“-ЕИК-115198101, представлявано от Т. Р. Х., срещу Министерство на земеделието и храните, чрез ръководителя на УО на ПМДР 2014-2020, с искане да бъде осъдено да заплати част от вземането-сумата от 500.00лв., което ищецът има спрямо ответника, цялото в размер на 7 450 лв., представляващо дължима и неплатена част от договорената безвъзмездна финансова помощ по административен договор №МДР-ИН-01-27/28.09.2022г., ведно с начислената лихва върху главницата, считано от датата на депозиране на исковата молба до окончателното плащане на задължението.

ОСЪЖДА Сдружение „Българска федерация по водомоторен спорт“-ЕИК-115198101, представлявано от Т. Р. Х. да заплати на Министерство на земеделието и храните разноски-юрисконсултско възнаграждение в размер на 185.00 евро.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Върховен административен съд на Република България в четиринадесет дневен срок от съобщаването на страните за постановяването му.